

श्रीवधपाकपालं च नानाविधं भावप्र० दर्शितं यथा
वायुकायन्त्रम् “भावे वितस्तिगभीरे मध्ये निहितकृपिके ।
कृपिकावष्टपयन्तं वायुकाभिष पूरिते । भेषजं कृपि-
काचंलं वज्रिना वल पच्यते । वायुकायन्त्रमेतद् द्वि यन्त्र-
तन्मधुधेः स्मृतम्” ।

दोषायन्त्रम् “निवृत्तनीवधं कृतं भूमे तन्निगुचान्तरैः ।
रघुपोटनिकां क्रावे दहं बहुधा युजेन हि । वन्या-
पूर्वं कृष्णालः सावयन्त्रनसंस्तितम् । अपस्ताब्धा-
सवेदम् तत्तदुक्तमेव हि । दोषायन्त्रमिदं प्रोक्तं
खेदनाम् तदेव हि” । वन्यां चाङ्गिकादि ।

विद्याधरयन्त्रम् “साम्नास्त्रीसुखे वने वने खेद्यं निधाय
च । पिपास पच्यते यत्र तद्वयन्त्रं खेदनं वरम् ।
अधःस्थानां रवं चित्ता वनिदध्याकुचोपरि । स्वावी-
भूतं वनी वन्त्रं निदध्या खदुक्तवया । जडस्थानां
जवं चित्ता कुङ्कुमासीत्य यत्नतः । अधस्तात् ज्वाहरे-
हस्तिं वायव्यं महरपञ्चमम् । ज्वाहरीयं ततो यन्त्रात्
खद्वीयाद्वयसप्तमम् । विद्याधराभिषं यन्त्रनेतत्तज्ज्यै-
वदाहृतम्” ।

भूपरयन्त्रम् “वायुकास वमसाङ्गं गते मूषाः रवान्मिताः ।
दीप्तोपलैः संहृष्याद्वयन्त्रं भूपरनामकम्” ।

कमरयन्त्रम् “यन्त्रं कमरुचं चोत्तुस्वालोर्ध्वं श्रिते सुखे”
कावसानार्थं ख० सि० चक्रे रूपदार्ढ्येदे यथोक्तं
“कावसंसाधनायां तथा यन्त्राणि साधयेत् । एकाकी
योजयेद्वीजं यन्त्रे विषयकारिणि । शङ्खुयटिपुस्तक-
म्भायायन्त्रैरनेकधा । शुक्लपदेशाद्विषयं कावसानमत-
न्द्रितैः मू० “शङ्खुयटिपुस्तकैः प्रविष्टैश्चायायन्त्रैश्चा-
वासायकयन्त्रैरनेकधा नानाविधगणितप्रकारैर्शुक्लपदेशात्
स्वाध्यापकस्य निष्ठांजकचनादतन्द्रितैरभसैः पुरुषैः काव-
सानं दिनगतादिज्ञानं विज्ञेयं कृष्णत्वेनावगम्यम् ।
एतत् सर्वं विद्वान्शिरोमणौ भास्कराचार्यैः स्वीकृतम्
शङ्खुयन्त्रम् “वमतकमसाकपरिधिर्भविष्ये दन्तिदन्तजः शङ्खुः ।
तज्जायातः प्रोक्तं ज्ञानं दिग्देशकावासायम्” ।

वटियन्त्रम् “निष्ठाविष्णुभार्थं दहं तत्वा दिगङ्कितं तत्र ।
दण्डाणां प्राक्पश्चात् द्विज्वाहलं च तन्मध्ये । तत्-
परिधौ वज्रकृतं यटिपुस्तुतिस्ततः केन्द्रे । निष्ठाकृषा
मिधेया वज्राप्यापान्तरं भावम् । बावत्या नीच्यां
बहुद्वितीयद्वये धनुर्भवेत् तत्र । दिनगतयेवा नाशः प्राक्
पश्चात् कुः क्रमेणैवम्” ।

चक्रयन्त्रम् “चक्रं चक्रांशाहं परिधौ वज्रकृषादिका-
चारम् । धात्री साधारात् कृष्णा भार्गव साधं च ।
तन्मध्ये कृष्णां चित्ताकांमिधुचनेमिधं धार्यम् ।
भूमेरुद्वतभागास्तमान्ज्वायया भुक्ताः । तज्जाधीनस्य
मता चक्रतवयवकुचं युदवम् । युद्वीजतांयभक्तं
नाशः खूताः परैः प्रोक्ताः” ।

धनुर्यन्त्रम् “द्वीजतं चक्रकृषन्ति चापम्” इति ।

अथ यन्त्रविचारमयादेतेषां निरूपणद्विस्तरे मन्त्रितादि-
विचारसोमेक्षित इति मन्त्र्यम् । अथ वटीयन्त्रादिभि-
र्यन्त्रकारियन्त्रैर्वा सर्वोपजीव्यं कावं कृष्णं साधयेदिति
कावसाधनसुपर्वहरति” रक्त० । “तोषयन्त्रव्यावाद्यै-
र्भूतैरनरवानरैः । वज्रकृषेणुर्गर्भे वन्त्रं चाहं प्रसा-
धयेत्” मू० । “तोषयन्त्रं च तत् कषाणं च वपावाणं
कषयन्त्रं वज्रवाचं तदाद्यं प्रथमं येषां तैर्वन्त्रैर्वाकु-
कायन्त्रप्रभृतिभिः साधयेत्तुटीकन्तैर्भूतैरनरवानरैः । भव-
राक्ष्यं कषयवन्त्रं निरपेक्षं नरयन्त्रं वज्रकाणं
ज्वायायन्त्रं पूर्णैर्दिग् मानरयन्त्रं कषयवन्त्रं निरपेक्षमेतैः
वज्रकृषेणुर्गर्भैः कृत्वाविता रेषवो वृक्षवो गर्भे मध्ये
येषां तैः कृत्वाप्रोताः वटिपुस्तुका वज्रटिका मयूरी-
दरस्या सुखाह वटिकान्तरेण संत एव निःसरन्तीति
कोकप्रसिद्धा तादयेयन्त्रैरित्यर्थः । यदा कृत्वाकारेण
रेखाः शिकतांशा गर्भे चदरे यस्यैतादृशं यन्त्रं वायुका-
यन्त्रं प्रविष्टम् । तेन वहितैर्वापरादियन्त्रैर्भूतैराद्युक्त-
यन्त्रैर्वाकुकायन्त्रेण चेति विज्ञोऽर्थः । चकारसोषयन्त्र-
वपावाटोरित्यनेन सप्तयुयार्थकः । कावं दिनगतादिद्वयं
वन्त्रं कृष्णं प्रसाधयेत् । प्रकर्मण कृष्णत्वेनातिशृङ्ख-
लनेत्यर्थः । जामीयादित्यर्थः । मनु मयूरादिप्रय-
वज्रयन्त्राणि कथं साध्यानीत्यतस्तस्याधनप्रकारा बहुवो
दुर्नसाय सनीत्याह रक्त० ।

“वारदारान्मुक्ष्माणि शुद्धनैवस्यामि च । योजानि
वांसवस्तेषु प्रयोगास्तोऽपि दुर्बलाः मू० । तेषु मयूरादि-
वन्त्रेषु कषयवन्त्रादेते प्रयोगाः प्रकर्मण योज्याः । प्रक-
र्मण्यु वावदंनतविज्ञैः । ते के दन्त आह । वारदारा-
न्मुक्ष्माणीति । वारदयुक्ता वाराः । तथाच विद्वान्-
शिरोमणौ “वज्रकावजसमचक्रे वमसुगिराराः वना-
नरा मेस्याम् । विद्विदका योज्याः सुगिरासार्थं शुक्लं
तासाम् । रघुपूर्वं तज्जकं साधाराण्यस्तितं कथं भवति” ।
अथ कषय प्रयोगः । कृत्वाणि कषयसाधनप्रयोगः ।